

Mansa Ram
and others
v.
Nathu
and others
Kapur, J.

ਅਪੀਲ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਸਨ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

195

Nov., 19th

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ - 1953 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 139 ਜਵਾਬਦੇਹ

ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII) ਕੋਰਟ ਫੀਸ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXXI) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਮੁਕੱਦਮਾ-ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ—ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ-- ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv), 7(iv)(c) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ— ਕੀ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲੱਗਣਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ, ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ

ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਕਮ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਸ ਡੀ ਬਾਹਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1953 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ^{ਹਰਨਾਮ ਜੇ ਸਿੰਘ} 'ਨੰਬਰ 139' ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: 17 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ, ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ 16,859-6-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਖੇਮ ਚੰਦ, ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਮ ਚੰਦ, ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ।

15 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ 1952 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 80 ਵਿਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ. ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 16,859-6-0 ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 10-8-0 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। 30 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ 1870 ਦੇ ਐਕਟ VII ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ-

“ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (v) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXXI ਆਫ 1953 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ *ਬਨਾਮ* ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, ਅਸਥਾਰਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ^{13 ਮਈ 1953} ਪ੍ਰਕਾਸ਼ .

ਅਤੇ ਹੋਰ ¹⁹⁵² ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 80 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਧਾਰਾ j ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। '96 ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ। ਇਹ ਅਪੀਲ 30 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ, ਰੈਗੂਲਰ ਫਸਟ ਐਪ ਪੀਲ ਨੰਬਰ 139 ਆਫ 1953, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ:

“ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ -1, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1951 ਦਾ RFA 173 ਵੀ ਦੇਖੋ।”

ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਮ ਦੱਤ ਬਾਹਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ

ਲਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਹੈ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਜ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਅਤੇ ^v - ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੰ. 10 [^] ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੇਲ ਭੇਜਾਂਗਾ ? ' , ! ' s " . . . ਕੇਈ ਹੋਰ

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਪੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ। ਜੇ.

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਰੈਗੂਲਰ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, 1953 ਦੇ ਨੰਬਰ 139 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ^J - ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸੰਖੇਪ ਇਹ ਹੈ: 17 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ, ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਖੇਮ ਚੰਦ, ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ 16,859-6-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਮ ਚੰਦ, ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। 15 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 80 ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀੜੀਆਂ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। . ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 16,859-6-0 ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 10-8-0 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। 30 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ (iv) (c) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ 1870 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. VII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਧ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ , ਇੱਥੇ v- ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

Parkash
and others
Harnam Singh,

“ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ । v) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1953 ਦਾ XXXI 13 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, ਐਕਸਟਰਾਆਰਡੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1952 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 80 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਪੀਲ 30 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ 10-8-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਬੇਲਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ *Mst. ਮਹਰੀ ਕੁੰਵਰ* ਬਨਾਮ *ਬੀ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦਰ* (1) ਦਾਰ, ਜੇ. (ਗੰਗਾ ਨਾਥ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਨੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ

ਜਾਵੇਗਾ। ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

(1) ਏਆਈਆਰ 1941 ਸਾਰੇ. 298

ਉਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ -----5 ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੰਨਾ 44 (ਅਪੈਂਡਿਕਸ) ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਮੁਸੁਮਤ ਭੁਗੋਬੱਤੀ ਕੇਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੋ - ਮੁਸੁਮਤ ਰੁਸਤੂਰੀ ਕੇਸਰ (1), ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5 ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੰਨਾ 44 (ਅੰਤਿਕਾ) ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਐਪ ਪੀਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1867 ਦਾ ਐਕਟ XXVI ਲਾਗੂ ਸੀ। 11 ਮਾਰਚ 1870 ਨੂੰ, 1870 ਦਾ ਐਕਟ VII (ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ) ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਇਮ ਬਟੋਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ 1870 ਦੇ ਐਕਟ VII ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 1867 ਦੇ ਐਕਟ XXVI ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ 1870 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ

ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "

ਮੁਸੁਮਤ ਭੁਗੋਬੱਤੀ ਕੇਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਸੁਮਤ ਕੁਸਤੂਰੀ ਕੇਸਰ (1) - ਵਿੱਚ , ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 1867 ਦੇ ਐਕਟ XXVI ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 16 ਸਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵੀਕਲੀ ਰਿਪੋਰਟਰ 272

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ -ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਜੇਨ ਥੀ ਸੀਏਐਸ 6) ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜੋ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ. ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੁਰਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਖਤਾਵਰ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਨੰਦੀ ਰਾਮ ਉਰਫ ਨੰਦੀ ਲਾਲ ਅਗਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਚੰਦਰ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੁਰਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਖਤਾਵਰ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿੰਗ, ਜੇ., ਨੇ ਪਾਇਆ-

“ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਨੰਦੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਚੰਦਰ (2) ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1933 ਸਾਰੇ. 20

(2) ਏਆਈਆਰ 1924 ਕੈਲ. 881

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੁਰਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ ਭਖਤਾਵਰ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਨੰਦੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਜੇਗਿੰਦਰ ਚੰਦਰ (2), ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਲਈ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ- ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਯੋਗ ਫੀਸ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜੇ.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 7 ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੰਨਾ 1 (ਅੰਤਿਕਾ) ਅਤੇ ਪੁੰਨਿਆ ਨਹਾਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (3) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਪਲੇਇੰਟ ਜਾਂ ਮੈਮੋਰਨ ਡਮ ਆਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਯੋਗ ਫੀਸ " ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਮਤਲਬ ਫੀਸ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ

ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ 'ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਾਧੂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲੱਗਣਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਮ ਦੱਤ ਬਾਹਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (ਸੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv) ਜੋ 'ਸੂਟ ਵਿੱਚ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਅਪੀਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ' ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1933 ਸਾਰੇ. 20
- (2) ਏਆਈਆਰ 1924 ਕੇਲ. 881
- (3) ਏਆਈਆਰ 1927 ਮਦਰਾਸ 360

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ [^]® ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਉਪ-ਪਰਕਸ਼ *
x ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੋਰ FC[^]ter ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ- ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ। ਜੇ. ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1953 ਦੇ XXXI ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੀ ਰੀ-ਗੁਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139 ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਲੇਵੀ ਯੋਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ

ਕਪੂਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੇਠ ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1954

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 860

-----ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਸੂਟ — “ ਨਵੰਬਰ, 23 ਨੂੰ” ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ” ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਨ—ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵੇਚੇ ਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ—ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਤਰਾ—ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ (1930 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 54(2)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਲ. ਮਧੋਕ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਐਨ. ਭਨੋਟ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 4.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.